

SITUATIONS- OG TRUSSELSVURDERING FOR AFGHANISTAN.

1. Afghanistans præsident Hamid Karzai forsøger at samle et splittet og nedslidt stammesamfund efter årtiers krig. I nært samarbejde med udenlandske bidragsydere har regeringen i Kabul indledt opbygningen af et demokratisk statsapparat, der skal sikre intern stabilitet og sikkerhed samt et livsgrundlag for den enkelte afghaner. Opbygningen møder modstand fra mange sider af det traditionelle afghanske stammesamfund, men især fra Talibans væbnede oprør mod regeringen.
2. De fremskridt, der hidtil er opnået, inkluderer blandt andet gennemførelse af valg, flere års økonomisk vækst og opbygningen af en national hær. Disse fremskridt er, som den øvrige statsbygningsproces, skrøbelige og vil i mange år fremover være afhængige af fortsat udenlandsk støtte.
3. FE vurderer, at fattigdom og social elendighed - ikke bare i Afghanistan, men også i Pakistan, - er konfliktforlængende, da det øger Talibans muligheder for at rekruttere nye krigere.
4. Afghanistans økonomi er tæt forbundet med opium. Opiumproduktionen er af så stort et omfang, at det påvirker alle samfundslag og institutioner. Regeringens bekæmpelsesprogrammer har hidtil ikke båret frugt og forventes ikke at gøre det på kort sigt. Den økonomiske støtte fra opiumindustrien er vigtig for Taliban.
5. Præsident Hamid Karzai balancerer mellem det internationale samfunds krav til hans regeringsførelse og lokale afghanske interesser. På den ene side forventer det internationale samfund, at Karzai gør en aktiv indsats for eksempelvis at bekæmpe korrupsion og narkokriminalitet samt at styrke provinsernes administration. På den anden side er Karzai ikke interesseret i at bryde magtstrukturerne ude i provinserne og begive sig ud i et opgør med en række af sine nære støtter fra navnlig det sydlige Afghanistan, som han er politisk afhængig af.
6. Der gennemføres efter planen præsidentvalg i det tidlige efterår 2009, hvor præsident Karzai indtil videre står til at blive genvalgt. Han er navnlig hjulpet af en splittet opposition i form af Den Nationale Front, som endnu ikke er nået til enighed om en fælles modkandidat. FE vurderer, at det på grund af sikkerhedssituationen i det sydlige og østlige Afghanistan kan blive vanskeligt - på tilfredsstillende vis - at gennemføre valget.
7. På saudi-arabisk mellemkomst har der gennem længere tid været kontakter mellem den afghanske regering og Taliban. Trods fravær af umiddelbare resultater signalerer kontakterne en politisk modningsproces, som på langt sigt vil kunne bringe Taliban og oprørsbevægelsens pashtunske bagland tilbage i afghansk politik.
8. De administrative systemer i de afghanske provinser er fortsat under udvikling og fungerer stort set ikke. Dermed er en vigtig forudsætning for, at Præsident Karzai

og centralregeringen kan udbrede deres magt til provinserne ikke til stede. Korrupsion, analfabetisme, stammerivalisering og mangel på kvalificeret arbejdskraft og ressourcer samt ringe sikkerhed besværliggør opbygningen af den administrative kapacitet. Præsident Karzai forsøger at ændre situationen, men der er ikke udsigt til, at det vil lykkes på kort sigt.

9. Helmand-provinsen er også kendetegnet ved en svagt funderet provinsregering. De traditionelle magthavere, herunder stammeledere, narkobaroner og militsledere, er en fremherskende del af provinsens magtstruktur. Det politiske lederskab i Helmand har svære kår i forsøget på at sikre en positiv udvikling i provinsen.

10. Pakistans uløste grænsestridigheder i forhold til Afghanistan og Indien (Kashmir) vil også fremover påvirke sikkerhedssituationen i Afghanistan negativt. Disse forhold og tilstedeværelsen af personer og grupper, der med base i Pakistan aktivt kæmper mod Vesten, forhindrer udbredelsen af stabilitet i hele regionen.

11. Iran og Afghanistan har traditionelt haft gode relationer. Iran har et bredt og dybt netværk i Afghanistan. Det vil Iran også fremover benytte sig af i en nøje afbalanceret håndtering af de trusler og muligheder, der set fra Teheran udspringer af Afghanistan.

12. Talibans mål er uforandret at vælte den afghanske regering, fordrive de udenlandske styrker og genindføre den styreform, som Taliban praktiserede i Afghanistan indtil 2001. Trods disse overordnede mål er Taliban en særdeles uhomogen bevægelse, hvis operationer kun delvist er styret fra centralt hold. Taliban er en vanskelig modstander, der hverken er uniformeret eller følger krigens love. Talibans oprørskamp har et langt sigte.

13. Hverken oprørerne eller de afghanske sikkerhedsstyrker med støtte fra ISAF har hidtil været i stand til at tilkæmpe sig et afgørende, vedvarende overtag. I det sydlige Afghanistan har regeringshæren og ISAF generelt kontrollen i distrikterne, hvor provinshovedstæderne ligger, og hvor ISAF har baser, mens Taliban generelt har kontrollen i de landlige distrikter.

14. Taliban er ude af stand til militært at generobre Kabul eller den strategisk vigtige Kandahar by, så længe ISAF opretholder tilstedeværelsen på det nuværende niveau. For det flertal af afghanere, som bor i landområderne, har Kabul eller Kandahar dog ikke afgørende betydning. I det sydlige Afghanistan er det sandsynligt, at de landområder, som ISAF ikke kontrollerer med en permanent tilstedeværelse, er helt eller delvist kontrolleret af Taliban. Det er i landområderne, at kampen om Afghanistan vil blive udkæmpet på kort sigt. FE vurderer, at det er sandsynligt, at kampene vil handle om kontrol med områder, hvor lokalbefolkningen har fordel af genopbygningsindsatsen og derfor er positivt stemt over for regeringen og ISAF. Desuden vil kampene fortsat handle om Talibans kontrol med og beskyttelse af opiummarker og -forarbejdningsfaciliteter.

15. Taliban og de andre oprørsorganisationer er generelt trængt på flere fronter. Taliban har i 2007 og 2008 mistet flere prominente ledere. Det har betydet, at Taliban ikke har været i stand til at koordinere indsatsen med henblik på at gennemføre større operationer. Stigningen i antallet af angreb med improviserede bomber og selv-

mordsangreb har været markant og stiger fortsat i takt med, at oprørerne erkender, at de med denne taktik har størst succes. Det er sandsynligt, at denne tendens vil fortsætte på kort og mellemlangt sigt. I Helmand-provinsen er især antallet af angreb med improviserede bomber steget markant. Taliban har formået at opretholde en kritisk sikkerhedssituation i store dele af det sydlige og østlige Afghanistan og fremstå som vinder af konflikten i store dele af den pasthunske befolknings øjne..

16. Militante sunniekstremistiske gruppers adgang til fristeder på pakistansk territorium er på såvel mellemlangt som langt sigt afgørende for disse gruppers evne til at fortsætte deres angreb i Afghanistan. Det er sandsynligt, at angreb på kort sigt i stigende grad vil være rettet mod civile udlændinge.

17. FE vurderer, at truslen fra angreb og terrorhandlinger mod danske mål er **HØJ**. Hvis de danske styrker i RC (S) og RC (W) får til opgave målrettet at bekæmpe narkotikaforarbejdnings- og distributionsled, vurderer FE, at truslen mod de danske styrker fra militære angreb fortsat og uændret vil være **HØJ**.

18. Truslen fra miner og ueksploderet ammunition varierer lokalt fra **LAV** til **HØJ**.

19. Truslen for beskydning af luftfartøjer i Afghanistan varierer fra **LAV** til **HØJ** afhængig af flyvehøjde og område. Fly og helikoptere, der flyver i Afghanistan, risikerer at blive beskudt fra jorden med missiler, luftværn, raketter og håndvåben. Den primære del af beskydningerne finder sted med lette håndvåben. Disse forekommer typisk i forbindelse med landmilitære operationer, hvor helikoptere i støttefunktioner opererer i lav højde og med lav hastighed.

20. FE vurderer, at truslen for kidnapninger er **HØJ**. FE vurderer, at truslen fra organiseret kriminalitet er **LAV** i de områder, hvor danske styrker opererer.

21. FE vurderer, at truslen fra spionage er **HØJ**, og at truslen fra sabotage er **LAV** i hele Afghanistan.

22. Truslen fra undergravende virksomhed mod danske enheder vurderes at være **MIDDEL** i hele Afghanistan.

23. Truslen fra civile uroligheder er **LAV**.